

Zaupanja ljudi ne smemo zapraviti

Ljudje so tisti, ki spreminjajo svet, pobude in sklepe v dejanja, odgovornost v zavest in dolžnost narediti tudi kaj za drugega za celotno našo družbo. Tudi besede, ki so bile izrečene na nedavni konferenci ZK, so bile poštene, iskrene, obvezujoče, kot so obvezujoče tudi misli predsednika Milana Kučana in vsi sprejeti sklepi.

Konferenca ZK Slovenije je potekala izrazito delovno, brez parol in fanfar. Bilo je to delovno telo, ki ve, kaj hoče. Jasna je bila ob opredelitvi zaključkov, pokazala se je enotnost in bila izrečena vsa podpora sedanjemu vodstvu CK ZKS in sploh kakovostnim smernicam nadaljnjega razvoja. Dala je odgovore na izzive, probleme in težave današnjega časa. ZK je postala spet idejno enotnejša, močnejša, akcijsko prodornejša in učinkovitejša. Odkrito se je soočila s sedanjim gospodarskim stanjem in nakazala sprejemljive poti za nadaljnje delo. Vse to je pozitivno odjeknilo med ljudmi, tako člani ZK kot nečlani. Pridobili smo si zaupanje, ki ga ne smemo zapraviti in kot je dejal v sklepni besedi sekretar predsedstva CK ZKS Miloš Prosenec, **popravnega izpita ne bo!**

O tem je tekla tudi razprava na četrtkovi seji občinskega komiteja ZKS Ljubljana Center. Sprejeli so programske in akcijske usmeritve do 11. kongresa ZKS ter dopolnili lastne programske usmeritve za idejnopolično aktivnost občinske organizacije ZKS. Iz razprave sklepamo, da se člani občinskega komiteja zavedajo, da bo čas do kongresa ZKJ potekal v težkih gospo-

darskih prekucijah in hudem naporu, da bomo udeležili inovativno socialistično samoupravno družbo in prevesili razmerja moči v prid boljšega gospodarjenja in v prid socialističnega in samoupravnega sodobnega političnega sistema.

Komunisti smo na najbolj izpostavljeni točki družbene odgovornosti. Kamni spotike in elementi, ki nas razdvajajo morajo postati v prihodnje povezovalni faktor. To pa bomo dosegli, če bomo vsi prišli za delo, če bo vsak živel od tega kar zna, hoče in zmore. Le tako bomo postali sodobna ustvarjalna ter visoko produktivna družba.

Govorili so tudi o prenovi Zveze komunistov, kjer bodo morali glavno vlogo odigrati komunisti v osnovnih organizacijah; tako v delovni organizaciji, družbenih službah kot v krajevnih skupnostih. Zato so zadolžili vseh 18 delegatov konference ZKS in 25 članov OK ZKS Ljubljana Center, da skličejo 13 aktivov konferenc ZK in 23 oblik akcijskega povezovanja v združenem delu, da se seznanijo o usmeritvah konference ZKS in vodijo razprave o njihovem uresničevanju.

V bistvu pa ni potrebno spreminjati temeljnih težišč našega dela. Vztrajati moramo pri že sprejetih programskih usmeritvah in tekočih nalogah. Kongresni smerokaz je nedvoumen,

ker gre za perspektive in bolj ustvarjalno in svobodno življenje tako mladih kot starih, je sklenil razpravo predsednik OK ZKS Ivo Krč.

Med naloge spada organizacija seminarjev za sekretarje. Prva skupina se je o vsebini in organizaciji pohvalno izrazila, saj nadaljnje delo zahteva vedno več lastnega znanja in organizacijskih sposobnosti. Tu moramo pohvaliti dobre predavatelje, bogato razpravo in aktivno sodelovanje vseh udeležencev ves čas seminarja. Za drugo skupino sekretarjev bo seminar po 20. maju. CK ZKS bo sklicala tudi 13 skupnih sekretarjev ZK, kjer se bodo pogovorili o nadaljnji realizaciji smernic nedavne konference.

V nadaljevanju seje so razpravljali o ekonomskem položaju trgovinskih organizacij v Ljubljani in o programu razvoja drobnega gospodarstva v občini Ljubljana Center v obdobju 1988-1990. Največ pozornosti so posvetili poslovanju in problematiki trgovinskih delovnih organizacij, prostorski in prometni ureditvi v Ljubljani. Ta je tesno povezana z nadaljnjim razvojem trgovine. Zaradi nenehne zapore cest je v nekaterih organizacijah že opaziti občuten padec prodaje. Splošno mnenje pa je bilo, da je potrebno afirmirati poslovno vlogo trgovine. Razpravljali so tudi o vzgoji trgovinskih delavcev, o donosu do kupcev in o motiviranju trgovinskih delavcev za boljše delo. Potrebno je odpraviti prakso administrativnega poseganja na področju delitve. Trgovinskim delavcem moramo zagotoviti, da bodo za boljše rezultate dela zagotovljeni tudi višji osebni dohodki. **LOJZE ČEPUS**

TEDEN SOLIDARNOSTI OD 1. DO 7. JUNIJA

Zavest, da v nesreči nisi sam

Teden solidarnosti od 1. do 7. junija bomo tako kot vsako leto obeležili z vrsto dejavnosti. Pričele so se že v maju:

- od 8. do 15. maja je bil teden Rdečega križa;
- od 8. do 26. maja je zbiralna akcija denarnih prispevkov z odpravo zahvalnih bonov;
- Rdeči križ Slovenije organizira 26. maja že uveljavljeno akcijo zbiranja oblačil v krajevnih skupnostih;
- Dan krvodajalcev je obeležen 4. junija;
- od 7. do 10. junija bo v Kranju tradicionalni sejem sredstev in opreme za civilno zaščito hkrati s seminarji in vajami;
- ves teden solidarnosti bodo tudi prodajali doplačilne znamke solidarnosti v potniškem prometu in doplačilnih vstopnic za kulturne, športne in druge prireditve.

Organizacije RK bodo obeležile 35 letnico krvodajalstva v Sloveniji. Koordinacijski odbor za razvijanje in uveljavljanje socialistične solidarnosti pri občinski konferenci SZDL bo ocenil rezultate organiziranih solidarnostnih aktivnosti in akcij v preteklem letu. Obravnaval bo poročilo o zbranih in uporabljenih sredstvih solidarnosti.

Pozivamo občane in delovne ljudi, da se aktivno udeležijo akcij in aktivnosti solidarnosti v maju in juniju.

V preteklem letu so delovni ljudje in občani naše občine v organiziranih in spontanah oblikah pomoči izkazali sočloveku v nesreči ali stiskah visoko stopnjo solidarnosti. Od konkretne pomoči prizadetim zaradi neurja s točo v Pomurju in Prekmurju, odpravljanju posledic plazu v Zagorju do velike odzivnosti v akciji človek – človeku, krvodajalskih in drugih akcijah Rdečega križa.

S solidarnostjo sicer ne rešujemo osnovnih problemov ljudi v stiski, blažimo pa ostrino socialnih in drugih težav ogroženih in ustvarjamo zavest, da v nesreči nisi sam.

Prepričani smo, da se bo solidarnost potrjevala z dejanji tudi v prihodnje.

Vsem delovnim ljudem in občanom, organizacijam združenega dela, Rdečemu križu in neštetim aktivistom se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje in dosedanjih solidarnostnih aktivnostih in akcijah.

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA RAZVIJANJE IN UVELJAVLJENJE SOCIALISTIČNE SOLIDARNOSTI PRI OK SZDL LJUBLJANA CENTER

Novo na Taboru

V prostorih Partizana Tabor je pričel z delom najsodobnejše opremljen Fitness center Tabor. Za aktivno sprostitev so pod strokovnim vodstvom na voljo vsa najsodobnejša orodja.

Pripravljene imamo različne programe, med drugim kondicijsko vadbo, odpravljanje odvečne teže, fitness trening in podobno. Intenzivnost in obliko si bodo obiskovalci izbrali po posvetu s trenerjem. Center deluje med 15. in 21. uro vsak dan od ponedeljka do petka. Za organizirane skupine lahko organiziramo posebne programe, ki bodo prilagojeni željam skupine. (sindikati)

Dodatne informacije dobite med delovnim časom centra, ali po telefonu na številko 322-528.

IVO BERNARD, ZLATI NAGRAJENEC OF

Delati moramo za človeka, ne za sistem

»Izhod iz tega vročičnega stanja, v katerem je zdaj naša družba, vidim v naslednjem: Začnimo delati, obrnimo se k sebi, premagajmo mite v naših glavah, odstranimo ideološke zavore,« je med drugim dejal Ivo Bernard, letošnji dobitnik zlatega priznanja OF in pred kratkim tudi odlikovanec zaslug za narod s srebrnim vencem, predvsem pa aktivist v klasičnem smislu besede, tisti, ki je vse življenje, kakor je sam poudaril, delal za ljudi, med ljudmi – s srcem in zastonj.

– Kaj vam pomenijo odlikovanja in priznanja

»V trenutku, ko ti ga izročijo, te zajame občutek zadovoljstva in ponosa, ko vidiš, da si ga dobil za svoje delo, ki si ga bil opravi. Potem pa ga daš pač v predal,« je Ivo Bernard malce znižal glas in dodal, da leži v njegovem predalu že osem priznanj, odlikovanj in plaket. »Ampak najljubše mi je le priznanje Osvobodilne fronte.«

– Zakaj prav to?

»To je priznanje za moje aktivistično delo, medtem ko so bila odlikovanja v glavnem namenjena mojemu službenemu udejstvovanju, kar je le nekaj drugega.«

– Se pravi, da je aktivizem neko drugačno delo...

»Delo, ki ga ne opravljaš za denar. Delaš, da bi prispeval k nadaljnji graditvi te družbe, za ljudi, neformalno, prijateljsko in si zadovoljen, ko te ljudje poznajo, te sprašujejo za mnenje, se pogovarjajo, posvetujejo.«

– Rekli ste, da ste zadovoljni, ko je vaše delo namenjeno graditvi te družbe. Ampak sadovi te graditve so danes prej klavrn kot blesteči?

»Žal so res slabi, ampak zadnje čase smo le preveč kritizerski in to demobilizira ljudi.«

– Te družbe, žal, trenutno nihče ne more hvaliti...

»Vsaka vojna se sestoji iz mnogih bitk. Te lahko tudi izgubljaš, čemer pa ni rečeno, da boš izgubil tudi vojno. Trenutno smo v času porazov. To je treba priznati, a zato ni treba vreči puške v koruzo. Ko se je kriza začela osemdesetega leta, so nekateri trdili, da bo plaz hitro mimo, jaz pa sem dvignil prst, rekoč: fantje, obeta se nam sedem suhih let.«

– Je bil to izraz pesimizma?

»To so življenjske izkušnje. Če hočemo iz krize, ne moremo le grajati in kritizirati. Treba je delati. Tudi zaklinjanje na resolu-

Ivo Bernard

cije nas ne more rešiti: prevelik je razkorak med hotenjem in življenjem. Med vojno smo tudi sprejemali razne sklepe, ampak potem smo po točkah preverjali, ali so se uresničili. Danes ostajamo samo pri prvem dejanju.«

– Vaše trenutno delo, funkcije so...

»Pri vseh mi je potekel že dvojni mandat, a povsod sodelujem neformalno. Celo v krajevni skupnosti sem brez funkcije, pri občinski SZDL pa predsedujem svetu za razvoj delegatskega sistema in krajevnih skupnosti,« je brez obžalovanja dejal človek, ki je pri aktivizmu s srcem in odklanja besedo aktivizem. Ta izraz ima v sebi preveč volonterstva, streljanja v prazno, on pa hoče vedno in povsod delati strokovno in odgovorno. To mu namreč narekuje tudi osnovni poklic. Ivo Bernard je diplomirani pravnik, pravnik stare šole, ko je pravo še nekaj veljalo.

»Včasih se nič več ne počutim pravnika,

saj je nemogoče obvladati te silno razraščene predpise, zakone, podzakone, amandaje in tako dalje. Osnovni pravni temelji so danes postavljeni na glavo, alogični so in pri tem pravne logike ni več mogoče uporabljati. Tu vlada zmeda. Primer je družbena lastnina, ki se tolmači kot nelastninski odnos. Pri tem se sklicuje na Marxa, ki je živel pred sto leti in ni prav nič kriv za naše deviacije in zablode.«

– Ali pri tem mislite tudi na razrast silne administracije...

»Ta je prerasla v plevel, ki zavira in blokira samoupravno odločanje.«

– Prej ste rekli, da moramo delati, ampak nekateri s svojim delom delajo škodo.

»Da. Te bi morali razporediti v produktivno, koristno delo. Z ustavnimi spremembami bi morali doseči tudi to.«

– Kaj predlagate?

»Med drugim bi se morali znebiti večitnosti odločanja, ko pet ali več forumov odloča o istih rečeh. Zarezati bi morali v družbenopolitične in samoupravne interesne skupnosti. Razdvojiti samoupravno od poslovnega odločanja in odgovornost zanj. Pri nas ni nihče kriv, ker nihče ne odloča. Zaradi sistema odločanja dolžimo izvršni svet za vse, kar je kriv in kar ni. Sistem je postal peteroglavi zmaj s štirimi glavami odveč.«

– Vi ne spite mirno, četudi ste v pokoju?

»Ne. Ni mi vseeno, kako se ta družba razvija. Zato sodelujem pri ustavnih spremembah, razmišljam, pogovarjam se, pišem o njih in pomagam oblikovati naše stališče, se pravi stališče naše SZDL.«

– Kako gledate na SZDL? Jože Smole je pred kratkim trdil, da je SZDL vlada v senci.

»SZDL ne sme biti nikakršna vlada v senci. Vlada naj bo strokovni, mi pa smo politični organ.«

– O Mladini je veliko govora, graj, pohval, ogorčenja, navdušenja, ploskanja in tudi privoščljivosti pa nevarnih groženj iz centra. Kaj menite o reviji vi?

»Mladina vsekakor teži k napredku, čeprav včasih preveč zaletavo, celo neprimerno in za nekatere nesprejemljivo. Ampak na koncu se izkaže, kako določenih tem sploh ne bi razgrinjali, če nanje ne bi opozorili prav v Mladini.«

– V Jugoslaviji trenutno naravnost vre. Trenja med naprednimi idejami in med konzervativnimi so ostra...

»Ta družba je v vročičnem stanju. Če dobiš pljučnico, jo moraš preboleti. Ali, ko posadiš drevo, počakaj, da zraste in daj mu da raste, kajti šele potem boš lahko užival plodove. A v Jugoslaviji danes tega ne upoštevamo. Vse te nacionalne nestrpnosti so posledica nespoštovanja razlik, tudi civilizacijskih. Civilizacijo pa je treba razvijati, ne da bi vse izenačili, strpali v en koš, skratka dovoliti ji moramo, da se zakorenini, zacveti, ozeleni kot drevo.«

– Če potegneva črto, ali ste pri vsem tem še vedno optimist?

»Nikoli si nisem dovolil, da bi bil razočaran. Tudi če sem bil, sem se spustil v boj proti tistemu, kar me je razočaralo, oviralo, naredilo težave. V to družbo verjamem, verjamem v človeka.«

V tej družbi je treba vztrajati, imeti hrbtnico, sebe postaviti v ozadje. Biti z ljudmi, vstrec z njimi ali morda korak pred njimi v idejah, da te vidijo, ti sledijo, ne pa se dvigniti nad njim, da te ne razumejo več. Moja maksima je: delati za človeka in za sistem.«

– To je, torej v skladu z ZKS in njenim socializmom po meri ljudi...

»Če bo človek čutil, da se sistem obrača k njemu, bo sodeloval. Če mu bo to breme, bo bežal, se pasiviziral in bojim se, da se nam zdaj to tudi dogaja.«

– No, vi ste veliko delali in še delate med ljudmi, se pravi tudi v krajevni skupnosti, saj ste rekli, da ste v Gradišču kar prijatelji med seboj, ne le sodelavci. Kje vse ste sodelovali in kaj so že sadovi tega dela?

»Zadovoljen sem, da sem prispeval k urbani sliki Gradišča, da smo rešili Prešernovo pred razširitvijo, četudi je bila tudi tisto le polovična rešitev, s katero smo žrtvovali del Tivolija. Uredili smo šolo Majde Vrhovnik, zdaj je tam na vrsti še kuhinja. Dobili smo urejen park in drugo.«

– Kaj bi morali še urediti?

»Kar želijo občani. Odprto je še vprašanje trga MDB in še nekaj drobnih zadev. Veliki problemi pa so s hišno samoupravo, ko ta nima denarja za vzdrževanje, za obnavljanje, ko ta denar odteka kdove kam. Boli me, da propadajo lepe stare zgradbe. Ljudje izgubljajo voljo za sodelovanje,« je bil Ivo Bernard v skladu s svojo maksimo spet pri ljudeh, za katere dela, s katerimi živi, zatoni pravi, da se niti ne čuti, da bi bil v pokoju.

»Treba je sodelovati, ne se odvajati od dogodkov, od življenja,« je še pribil za konec in odhitel spet delat. Kaj bi drugega...

ALBINA ADAMIČ